

for ved lov at påbyde kreditforeningerne at åbne sådanne nye serier. Et flertal har på den anden side fundet, at muligheden for at åbne sådanne serier bør holdes åben for de foreninger, der ønsker det, og har udformet udkast til ændring af kreditforeningsloven i overensstemmelse hermed. De hermed fremsatte ændringsforslag svarer til kommissionens udkast. Lignende regler er ved lov nr. 356 af 27. december 1958 om boligbyggeri gennemført for finansieringsinstitutter der oprettes til ydelse af sekundære lån i henhold til denne lov. Med hensyn til de enkelte bestemmelser bemærkes følgende:

ad a. Såfremt kreditforeningerne skulle gå over til at udlåne kontant til høj rente, medens obligationerne udstedes til lav rente, vil det være nødvendigt, at de forbeholder sig ret til ved ekstraordinær indfrielse at kræve indbetaling af et beløb, der gør det muligt også fremover at opretholde balance mellem indgående og udgående ydelser. I forslaget til ændring af § 19, stk. 1 slås det fast, at foreningernes lånegrænser må beregnes i forhold til dette højere beløb.

ad b. I medfør af kreditforeningslovens § 28, stk. 1, 1. og 2. punktum, skal der til enhver tid være balance mellem pantebreve og kasseobligationer, såvel med hensyn til pålydende som forrentning og opsigelse. For at holde muligheden for indførelsen af de af kommissionen drøftede nye låntyper åben foreslås der i § 28 indsat en hjemmel for boligministeren til at dispensere fra dette balancekrav, hvis særlig ugunstige kursforhold for kreditforeningernes obligationer gør det ønskeligt at gøre et forsøg med nye låntyper.

Kreditforeningernes stående fællesudvalg har henvist til sit svar på kommissionens forespørgsel om

sagen, hvori man gør opmærksom på, at det er tvivlsomt, om de nye lånformer byder låntageren nogen fordel. Udvalget har intet at indvende imod, at der åbnes adgang for de foreninger, der måtte ønske det, til at forsøge sig med de nye låntyper og man tiltræder forslaget formulering.

ad III.

Ifølge § 28, stk. 1, sidste punktum, må pantebreve for forhåndslån ikke overstige 15 pct. af kasseobligationsgælden i den pågældende åbne serie.

I forbindelse med den omlægning af boligbyggeriets finansiering, som skal finde sted i henhold til loven af 27. december 1958 om boligbyggeri, må det forventes, at bygherrerne i højere grad end hidtil vil ønske at optage forhåndslån i kreditforeningerne for i videst muligt omfang på forhånd at skaffe sig sikkerhed for finansieringsvilkårene. Man har derfor undersøgt, om den nævnte grænse er tilstrækkelig til at imødekomme rimelige ønsker om forhåndslån, og for enkelte kreditforeninger har dette vist sig ikke at være tilfældet. Under hensyn til de ret strenge sikkerhedskrav, der stilles ved ydelse af sådanne lån, har ministeriet fundet det forsvarligt at foreslå procenten forhøjet til 25.

Den hidtidige grænse på 1 200 000 kr., der er sat i relation til grænsen i § 22, stk. 2, foreslås samtidig forhøjet til 2 mill. kr. svarende til 25 pct. af det mindstebeløb på 8 mill. kr., en ny serie skal nå op på, forinden den ældre serie, der indtil dette beløb er nået hæfter for den nye serie, frigøres for medhæftelsen.

Kreditforeningernes stående fællesudvalg har tiltrådt forslaget om en forhøjelse.